

τήν ανοίξη).— Έδώ τι εινε;

Ο ΑΣΚΗΤΗΣ, (Τρέχει και τόν σταματάει).— Τό διαμέρισμα τής αδελφής μου.

ΣΟΜΕΡΥ.— "Α! Συγγνώμη! Εινε ή κυρία πού ήταν έξω; Στο Παρίσι δέν ευχε να τήν γνωρίσομε...

Ο ΑΣΚΗΤΗΣ.— Ναι, ή αδερφή μου εινε πολύ μεγαλειτερη από μένα. Γρήγ σχεδόν... Έμεινε στην έπαρχια. Τώρα μένει κοντά μου, εινε ή πρώτη πού επίστρεψε στην άποστολή μου...

(*Ο Σομερύ και ο Μπλονιέρ φεύγουν οί λίγο με τήν υπόσχεση ότι θα ξαναγυρίσουν μιά μέρα για νά... μνηθούν καλύτερα στη νέα θρησκεία «του προληπτικού κόρου». Κατεβαίνουν τήν πλαγιά με τό χωρικό πού τοίς είχε συνοδεύσει).

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ.— Τι σάς ειπε ο «α γ ι ο ς»;

ΜΠΛΟΝΙΕΡ, (πou θέλει να γελάσει).— "Οτι εισαι λωποδύτης και ότι μάς πήρες πολλά εκατόφραγκα και μās ανεβίσεις εδώ!

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, (έξω φρονών).— Σας τό ειπε αυτό; "Α! τόν κανάγια! "Αν ανοίξω τό στόμα μου! Μά δέν τ' ανοίγω! Γιατί με τήν τσαρλατανιά του και με τήν τρέλλα πού έχει πιάσει τόν κόσμο, βγάτω κ' εγώ καμιά δεκάρα... Κ' έχω κορίτσι να παντρώσω.

ΣΟΜΕΡΥ, (πou θέλει να τόν κάνει να μιλήσει).— Και τι μπορεί να ξηροί είνυ; Αυτός εινε απ' τό Θεό σταλμένος!

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, (πou δέν μπορεί να κρατηθί).— Με ειπε λωποδύτη, ε; Τόν άγύρευτη!... Κ' έπειτα τό κάτω-κάτω, έσεις δέν εισαστε από δω; Μήτε δά ξανάρθετε... Νά μη με λένε λοιπόν μπάρμπα Παλώ, αν αυτός δέν εινε μεγάλος κατεργάρης... Μέσα στην καλύβα του έχει δυό κάμαρες πού εινε επιπλωμένες όπως εινε τά παλάτια!

ΜΠΛΟΝΙΕΡ.— "Α! γι' αυτό δέν μάς άφησε να μπουϊμε...

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, (Έξακολουθεί με λύσσα).— Και φέρονε κασόνια πού γράφουν άπάνω «Φ ι λ ο σ ο φ ι κ ά σ υ γ γ ρ ά μ μ α τ α κ α ι φ ά ρ μ α κ α!» είνω εινε γεμάτα σαμπάνιες και λογιζ-λογιζ λιχουδιές! "Α! Έθρει να τήση ή κανάγιας! Τό κόλλπο του πέτυχε για καλά... Περνάει ζωή και κόττα με τούς παραδες τών ζώων πού σκαρφαλώνουν εκεί πάνω. Ένας έξώλης και προώλης πού δέν ειχε δεκάρα ταικιστή και τώρα κερδίζει μ' αυτή τή μανούβρα χιλιάδες φράγκα τή βδομάδα!

ΣΟΜΕΡΥ.— Μά είνυ πώς τά ξερίεις αυτά;

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ.— Μαθαίνει κανείς πολλά πράγματα όταν έχη τά μάτια του ανοιχτά τήν ώρα πού οι άλλοι κοιμούνται!

ΜΠΛΟΝΙΕΡ.— "Ελα γέρο, άστ' αυτά! Λες υπερβολές. 'Ο «άγιος» ζει πολύ άξιοπρεπώς με τήν καλή του αδερφή με τίσπρα μαλλιά...

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ. "Α! "Α! Τ' άσπρα μαλλιά... "Η περρούκα!... Γιατί δέ βγάξει ποτέ τό πυκνό βέλο από τό μούτρα της;... Μιά νύχτα με φεγγάρι πού ειχε κρυφτεί σε κάτι χαμυδεντρα τήν τσάκωσα πού τόν φιλούσε μέσ' στό στόμα. "Εχει κατάξανθα μαλλιά κ' ένα προσωπάκι πού εινε σαν κουφέτο. Αυτή

εινε ή γονά αδερφή του...

ΜΠΛΟΝΙΕΡ.— Πώς; "Ωστε φαντάζεσαι πώς αυτή ή γυναικα...

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, (κλείνει πονηρά τό μάτι).— Δέ φαντάζομαι τίποτε. Είμαι σίγουρος πώς εινε ή φιλενάδα του!...

ΜΠΛΟΝΙΕΡ.—ΣΟΜΕΡΥ, (μείνουν βυθισμένοι σε σκέψεις)...

Μισέλ Κροβέν

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

'Ο λαγός πού πέθανε από τά... γέλοια! Τά βάσανα ενός σκύλου. 'Ο Πρίγκηψ και ο πεταλωτής. 'Απάντησις πληρωμένη. Τό σκυλί πού... μιλάει!... 'Ο σκύλος και ή φρατζόλα.

"Ένας χονδρός κύριος ειχε βγει κυνήγι μαζί με έναν νεαρό φίλο του. 'Ο χονδρός κύριος φορούσε μιά καινούργια στολή, και ήταν άρματωμένος σαν άστακος. Μολονότι όμως πυροβόλουσε ότι εύρισκε μπρός του δέν κατώρθωσε να χτυπήσει ούτε φτερό. 'Η αλήθεια εινε ότι αυτό όφείλετο μάλλον στη γεωρικήότητά του, γιατί μόλις άκουγε τόν παραμυρρό θόρυβο πεταγώνταν κομικώτατα, σκόπευε στό βρόντο και τραβούσε τή σκανδάλη... 'Ο νεαρός τόν φίλος δέν μπορούσε να κρατηθί τά γέλοια...

"Έξαφνα, στό γυρισμα ενός δρόμου, πετάχτηκε ένας λαγός. 'Ο χονδρός κύριος τόν σκόπευε με τσαράχη, αλλά πριν κολά-καλά πυροβολήσει, ο λαγός... έπεσε νεκρός.

— Περιέργο πράγμα! Είπεν ο χονδρός κυνηγός μαζεύνοντας τόν από χάρμο. Δέν βλέπω κανένα ίχνος αίματος...

— Φυσικά, άπληγτησεν ο νεαρός συνοδός του: Θά σε αντίκρουσε όταν τόν σκόπευες καί... θά πέθανε απ' τά γέλοια!...

"Υστερ' από κάποιον κυνήγι, δυό σκυλιά συναντώνται, κάθονται κοντά στο τζάκι, κ' αρχίζουν να κουβεντιάζουν.

— Δέν εινε κατίστασις αυτή! λέγει ο Τόμ στο Ντικ γλύφοντας τό ένα πόδι του. 'Ο κύριός μου δέν σκότωσε τίποτε ούτε και σήμερα... Και όμως κατώρθωσε πάλι να μού φτεψή μερικά σάγια.

— Δέ βαρύνεσαι! άπαντά ο Ντίκ. Δέν έχεις να κάμης παρά ένα πράγμα άπλουστάτο, και δέν θά διατρέξης ποτέ πιά τέτοιον κίνδυνο.

— Τι πράγμα;

— Νά... μετεμφιεσθής σε λαγό!

'Ο πρίγκηψ... άποσύρεται για μιά στιγμή από τό κυνήγι, και πηγαίνει σε κάποιον πεταλωτή για να στερεώσει ένα πέταλο του άλλου του.

'Ο πρίγκηψ και ο πεταλωτής άνακαλύπτουν ότι μοιάζουν υπερβολικά μεταξύ τους και κοιτάζονται με έκπληξη.

— Δέ μού λες φίλε μου, λέει ο πρίγκηψ χαμογελώντας πονηρά, μήπως ή μάνα σου χρηματισε ποτέ ύπηρέτρια ή πλύστρα σε κείνον εκέι τόν πύργο, πού φαίνεται από δω;...

— "Οχι, άρχοντά μου, άπαντά ο πεταλωτής. 'Η μάνα μου δέν πάτησε ποτέ τό πόδι της σταρχοντικό σας. 'Ο πατέρας μου όμως χρημάτισε, κίποτε, ύπηρέτης εκέι!...

'Η δεσποινίς Σ... ειχε ένα χαριτωμένο σκυλί, τό όποϊον και έλάτρευε. Οί διάφοροι θαυμασται της, για να τήν κολακεύσουν δέν έπαναν να έξυμούν τις χάρες του σκυλιού της.

"Ενα βράδυ διηγούντο διάφορα ανέκδοτα έξυπνάδας σκυλιών, πού «δέν τούς έλειπε παρά ή μιλιά».

— Μά αυτά όλα δέν ειν' τίποτε! ειπε ή δις Σ... Φαντασθήτε πώς μιά από τις τελευταίες αυτές μέρες ειχαν έχασει να δώσουν στον Πάφ τό φαγητό του...

— "Ε; Και τι έκανε; ρώτησε κάποιος.

— Κατέβηκε στον κήπο, και ξαναγύρισε κρατώντας στα δόντια του μερικά... Μ ή μ ε λ η σ μ ό ν ε ι!

"Ενας κυνηγός διηγείτο μιά μέρα σε κύκλο φίλων του τά κατορθώματα του σκυλιού του.

'Η έξυπνάδα αυτού του ζώου εινε κάτι τό έκπληκτικό. Κάθε μέρα του δίνω μιά δεκάρα για ναγόραση ένα κουλουρι. "Ενα πρωί όμως, μολονότι τουδασα τή δεκάρα του, δέν έπέστρεψε με κουλουρι. Δέν μπορούσα να έννοησα τι ειχε συμβεί. Τήν άλλη μέρα του ξανάδασα τή δεκάρα, και πάλιν όμως δέν έφερε τό κουλουρι. "Αρχισα πλέον να παραξενεύομαι... Και από περιέργεια, έξακολούθησα να του δίνω κάθε μέρα τή δεκάρα του. Και ο σκύλος μου όμως έξακολούθησε τήν ανεξήγητη ταχτική του... 'Ομολογώ πώς ειχα χάσει τά πασχάλια μου... 'Η κατίστασις αυτή διήρκεσε δέκα μέρες! Φαντασθήτε όμως τήν έκπληξη μου όταν, τήν ένδεκάτη μέρα, ειδα τό σκυλί μου να γυρίζει κουνώντας τήν ουρά του και κρατώντας στο στόμα του μιά... φρατζόλα τριαστίνον διαστάσεων! Τι ειχε συμβεί; 'Απλουστάτα: Τό σκυλί μου ειχε βαρεθεί να τρώη όλο κουλουρία. "Εκρυβε λοιπόν τις δεκάρες του σε μιά γωνιά του κήπου, και όταν... μαζεύθηκε ποσόν ενός φράγκου, έπήγε κ' άγόρασε μιά φρατζόλα!...

ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Η γυναίκα δέν εινε ούτε τόσο άγγελος, ούτε τόσο διάβολος, όπως τήν περισταίνουν.

"Όπως τά λουλουδία εινε ωραία για να προσελκύουν τις πεταλούδες, έτσι και ή γυναίκα εινε ωραία για να προσελήνη τών έρωτα.

Τι ωραιότερο στον κόσμο από τό τριαντάφυλλο κ' από τήν γυναίκα; Και όμως. Ούτε τό τριαντάφυλλο ούτε ή γυναίκα εινε τέλεια! Και τό μόν και ή δέ, έχουν τάγκάθια τους.

'Ο έρωσ ταπεινώνει τούς υπερηφάνους και ύψώνει τούς ταπεινούς.

'Υπάρχει στην ζήλεια περισότερος έγωϊσμός, παρά έρωσ.

Μόνον ένόσφ άγάπα κανείς, συγχωρεί.

'Η γυναίκα μπορεί πιο εύκολα να νικήση τά πάθη της παρά τήν φιλαρέσκεία της.

'Ο πειό άγνός έρωσ και πειό ξεχωριστός εινε κείνος πούνε κρυμμένος στα βάθη της καρδιάς μας και πού τόν άγνωσμε κ' έμεις οί ίδιοι.